

HELYES NEVELÉS

A nevelés, a művelődés többől áll, mint könyvek ismeretéből. A helyes, kellő nevelés nemcsak szellemi fegyelmet jelent, hanem olyan képzést, mely biztosítani fogja a jó erkölcsöket, s a helyes viselkedést. Sokszor félünk, hogy akik főiskolásokat fogadnak családjukba, nem veszik észbe felelősségüket és nem gyakorolnak jó hatást a fiatalok, így a hallgatók nem nyerik el mindazt a jót, amit az iskolán elnyerhetnének. Gyakran fölvetődik a kérdés: „Őrizője vagyok-e testvéremnek? Milyen gondot, felelősséget jelentenek nekem a főiskolások, akiknek szobát adtunk bérbe?” Ezt válaszolom: Ugyanúgy viseljétek szíveteken őket mint gyermekeiteket. {4T 648.2}

Krisztus mondja: „Szeressétek egymást, amit én szerettelek titeket.” A fedeletek alá került fiatalok lelki üdvössége ugyanolyan becses az Úr szemében, mint drága gyermekeitek üdvössége. Mikor ifjú férfiak és nők el vannak szakítva a családi kör lágyító, csillapító légkörétől, azok kötelessége otthoni légkörrel körülvenni őket, akiknél laknak, étkeznek. Ezzel súlyos hiányosságot pótolnánk, s ugyanolyan bizonyosan Isten munkáját végeznénk, mint az igehirdető a szószéken. Oly légkörrel venni körül a főiskolásokat, mely megóvjá őket az erkölcstelenség kísértéseitől, s Jézushoz vezetni őket ez olyan fáradozás, melyet a menny helyesel. Súlyos felelősség nyugszik a mű központjában élőkön, ahol fontos érdekeket kell fönntartanunk. Akik itt választanak lakóhelyet, legyenek a hit, a bölcsesség, az ima emberei. {4T 648.3}

Az iskolában különböző természetű, és más és másként nevelt fiatalok érintkeznek, ezért súlyos gondot, és sok türelmet követel helyes irányba ellensúlyoznunk a helytelen bánásmódtól eltorzult értelmeket. Egyeseket sosem fegyelmezték meg, másoknak túl sokat írtak elő, s az utóbbiak úgy érezték, hogy mikor távol vannak a vigyázó kezektől, melyek korán túl szorosra fogták a fegyelem gyeplőjét, akkor szabadon azt tehetnek, amit akarnak. Gyűlölik a féken tartásnak még a gondolatát is. Ez a vegyes társaság, mely főiskoláinkon összejön, gondot terheket és súlyos felelősséget hárít nem csupán a tanítókra, hanem az egész gyülekezetre. {4T 649.1}

Főiskolánk tanulói sokrétű kísértésnek vannak kitéve. Érintkezésbe kerülnek mindenféle gondolkodású, és erkölcsű egyénekkel. A bármi vallásos tapasztalattal vagy elméletekkel rendelkeznek, ítéletre méltók, ha nem helyezkednek olyan álláspontra, hogy ellene álljanak minden gonosz áramlatnak. Ennek ellenére mégis sokan a hajlamaik követését választják. Nem gondolják meg, hogy boldogságukat alapozzák meg, vagy pusztítják el. Módjukban áll úgy használni idejüket és lehetőségeiket, hogy olyan jellemet alakítsanak ki, mely boldoggá és hasznossá teszi őket. {4T 649.2}

A Battle Creeken lakó fiatalok állandó veszélyben forognak, mert nem tartják fenn a kapcsolatot a mennyel. Ha hűek maradnának hitvallásukhoz, Isten élő, életerős hittérítői lehetnének. A keresztyének egymás szívünkön viselésével, az együttérzés és szeretet kinyilvánításával igen áldásosan azon fiatalok javára lehetnek, akik máshonnan jöttek Battle Creekre. Komoly, lelkiismeretes erőfeszítést kell tenniük, hogy megóvják a más vidékről jötteket, nehogy felületes, léha, szórakozást hajhászó barátokat válasszanak. Hiszen bomlasztó hatást gyakorolnak a főiskolára, a kórházra s a könyvkiadóra. Számunk egyre növekszik az éberség és a lelkesedés, hogy megvédjük az erődöt pedig egyre lanyhul. Aki kész kinyitni a szemét fölismerheti, merre haladnak ezek a dolgok. {4T 649.3}

Sokan a vallásos iskolázás előnyéért költöznek Battle Creekre, mégsem érzik át felelősségüket, mikor a költözés mellett döntenek. Nem veszik észükbe, hogy mást is figyelembe kell venniük, mint önző érdeküket; azt, hogy áldás helyett inkább koloncok lehetnek itt, hacsak azzal a szilárd szándékkal nem jönnek, hogy maguk is jót tegyenek, ne pedig csak jót nyerjenek. Mégsem elkerülhetetlen, hogy a Battle Creekre költözéssel bárki elveszítse lelkiséget; hiszen ha Krisztust akarjuk követni, senkinek sincs hatalmában eltéríteni arról az ösvényről, melyet az Úr megváltotta, számára szerzett, hogy azon járjanak. Senki sem kénytelen követni az álkeresztyének tévelygéseit. Ha valaki fölismeri a mások ballépéseit és hibáit, Isten és embertársai előtt felelős jobb példával járnia elől. Hanem sokan a mások hibáit teszik felelőssé a maguk jellemhibáiért, sőt még követik is az igen kifogásolható vonásokat, melyeket elítélnek. Az ilyenek csak erősítik azokat, akikre mint keresztyenietlen utat járókra panaszkodnak, nyitott szemmel sétálva be az ellenség csapdájába. Battle Creeken sokan követik ezt az utat. Némelyek azzal az önző céllal költöztek intézményeinkhez, hogy pénz keressenek. Ezek nem lesznek a fiatalok segítségére sem a tanításban, sem a példamutatás terén. {4T 650.1}

A fiatalokat fenyegető veszély jelentős mértékben megnövekedik, amint a velük egykorú, különböző jellemű és szokású, nagyszámú fiatal közé kerülnek. Ilyen körülmények között sok szülő hajlamos rá, hogy lanyhuljon, ahelyett, hogy megkettőznék erőfeszítéseiket, hogy irányítsák-vezessék és fegyelmezzék gyermekeiket. Ezzel roppant terhet rónak azokra, akik átérzik ezt a felelősséget Mikor az ilyen szülők látják, hogy gyermekeik zülleni kezdenek, akkor a battle creeki vezetőkben hajlamosak hibát találni. Pedig a gonosz pontosan szülők eme viselkedéséből fakad. {4T 650.2}

Ahelyett, hogy összefognának a terhek viselőivel, hogy magasra emeljék az erkölcsi színvonalat, s hogy szívvel-lélekkel az Isten félelmében iparkodjanak, helyesbíteni gyermekeikben a hibákat, ehelyett sok szülő azzal csitítja lelkiismeretét, hogy az ő gyermekei sem rosszabbak, mint a többiek. Rejtegetni próbálják a kirívó, égbekiáltó helytelenségeket, melyeket Isten gyűlöl, nehogy gyermekeik megsértődjenek, s valami elkeseredett, elszánt irányba térjenek. Ha a lázadás szelleme a szívükben sziszeg, sokkal jobb azt most megfékezni, mint hogy elnézésükkel növekedni, erősödni hagyják. Ha a szülők eleget tennének kötelességüknek, a dolgok egészen más állapotának lennének tanúi. Sok ilyen szülő messze távolodhat Istentől. Nem nyernek hát bölcsességet tőle, fölismerni az ellenség csapdáit, s ellene állni kísértéseinek. {4T 650.3}

A világ mai korában a gyermekeknek szigorú őrzésre, gondoskodásra van szükségük. Tanácsolni kell őket, megfékezni is. Élit Isten átka érte, mert nem fékezte meg azon nyomban és határozott föllépéssel gonosz két fiát. Battle Creeken is vannak szülők, akik nem tesznek különkül Élinél. Félnek megfegyelmezni gyermekeiket. Bár látják, hogy gyermekeik erős karral szolgálják az ellenfelet, mégis úgy veszik, mint kellemetlen, de elkerülhetetlen dolgot, melyet el kell viselniük, mert nem lehet tenni róla. {4T 651.1}

Minden fiút, minden lányt kérdőre kell vonni. ha nem otthon tölti az estét. A szülőknek tudniuk kell, milyen társaságba járnak gyermekeik, s kiknél töltik estéiket. Némelyik gyerek hazugsággal vezet félre szüleit, hogy elkerülje helytelen magaviselete leleplezését. E romlott barátok társaságát keresők kocsmákba járnak, s a város más rossz hírű mulatóhelyeire. Egyes főiskolásaink biliárdozni, kártyázni járnak, azzal álltatva magukat, hogy nekik nem árt. Mivel egyedüli céljuk a szórakozás, így teljes biztonságban érzik magukat. Nem csak az alacsonyabb osztály teszi ezt. Néhány olyan ifjú is tiltott területre me-részkedik, akiket pedig gondosan neveltek, s arra tanítottak, hogy iszonyattal tekintsék az ilyen dolgokat. {4T 651.2}

Az ifjúságon a szilárd elvnek kell uralkodnia, hogy helyesen tudják fölhasználni Istentől nyert képességeiket. De a fiatalok annyira az ösztöneiket követik, s oly vakon, tekintet nélkül az elvekre, hogy szüntelenül veszély fenyegeti őket. Mivel a szülők és nevelők irányítása és védelme nem követheti állandóan őket, ezért önállóságra és önuralomra kell nevelni őket. Tanítsuk meg őket, hogy használják fejüket s lelkiismeretesen, elvből cselekedjenek. {4T 651.3}

Akik tanulással töltik idejüket, azoknak pihenőre is szükségük van. Ne kényszerítsük folytonos fárasztó gondolkodásra az agyat, mert elkopik a fényes finom szellemi gépezet. A testet is igénybe kell vennünk, nemcsak az: értelmet. De szükség van a mérsékletességre a kikapcsolódásnál, csakúgy, mint bármi más foglalkozásnál. S az időtöltések minőségét is alaposan át kell gondolnunk. Minden ifjú vesse föl magának a kérdést: Milyen hatással lesznek a szórakozások testi, szellemi, erkölcsi jólétemre? Annyira belehabarodom-e, hogy elfeledkezem Istenről? Szem elől fogom-e veszíteni az Isten dicsőségét. {4T 652.1}

A kártyázást tekintjük tiltottnak. Hiszen veszélyes barátokhoz és hajlamokhoz kötöz. A játszóteremben és bárhol. ahol kártyáznak. a sötétség hatalmasságainak fejedelme elnököl. A gonosz angyalok ismerős, gyakori vendégek az ilyen helyeken. Ezekben semmi sincs, ami a lélek vagy a test javára válna, vagy erősítené a szellemi képességet. semmi, ami értékes gondolatokkal töltené meg azt a jövő számára. A beszélgetés is hiábavaló, züllesztő tárgyakon forog. Ott hangzik el az illetlen tréfa, az alantas, szennyes beszéd, mely elaljasítja és elpusztítja a férfiaság igaz méltóságát. E játékok a legértelmetlenebb, haszontalanabb, hasznavehetetlenebb és veszélyesebb foglalkozások, melyekkel a fiatalok leköthetik magukat. Akik kártyajátékokba me-rülnek, erősen fölízgatják magukat, s rövidesen elvesztik vágyukat mindennemű hasznos és fölemelő foglalkozás után. A kártyázásban való ügyesség rövid úton arra a kívánságra vezet, hogy nyereség megszerzésére fordítsa tudását és jártasságát. Először kis összeggel kezdik, majd egyre nagyobb folytatják, míg rá nem szoktak a szerencsejátékra, ami azután biztos romláshoz vezet. Hányat vitt már ez ártalmas, veszedelmes szórakozás minden bűnre, nyomorúságra, börtönbe, gyilkosságra, sőt vérpadra is! S mégis sok

szülő nem ismeri föl a romlás borzalmas ösvényét, mely a fiataljainkra leselkedik. {4T 652.2}

A szórakozások egyik legveszedelmesebb fajtája a színház. Ahelyett hogy az erkölcsiség és erény iskolája lenne, mint azt gyakran hangoztatják, erkölcstelenség melegágya az. Ez a szórakozás aljas szokásokat, bűnös tulajdonságokat erősít és rögzít meg. Alantas énekek, buja mozdulatok, kifejezések, testtartások rontják meg a képzeletet, aljasítják el az erkölcsöket. Minden gyakran színházba járó” (tévéműsorokat néző) fiatalnak romlottak lesznek az elvei. Nincs földünkön erőteljesebb hatás, hogy megmérgezze a képzeletet, eltörölje a vallásos benyomásokat, elvegye élet a csöndes időtöltések, az élet józan valóságainak kedvelését. Mint a szórakoztató színházi előadások. Az ilyen je–lenetek szeretete minden alkalommal növekedik, mint a részegítő ital utáni vágy is erősödik a szeszfogyasztással. Az egyedüli biztos út, ha elkerüljük a színházat, a cirkuszt, s a szórakoztatások összes gyanús, kérdéses helyét. {4T 652.3}

Vannak kellemes időtöltések, melyek javára válnak mind az értelemnek, mind a testnek. A fölvilágosult, választékos ész bőven talál kellemes időtöltést és kikapcsolódást melyek forrása nem csupán ártatlan, ártalmatlan, hanem nevelő, tanító hatású. A szabad levegőn végzett fölüdülés, Isten keze munkáinak szemlélése a természet öln a lehető legáldásosabb lesz. {4T 653.1}

A nagy Isten, kinek dicsősége ragyog az egekből, s kinek mindenható keze fönntartja a világok millióit, ő az Atyánk. A mi dolgunk csupán, hogy szeressük, megbízzunk benne, hittel és ráhagyatkozással, mint kicsiny gyermekek, s ő fiainak és irányainak fogad el bennünket. Így az örökkévaló világ kimondhatatlan dicsőségének leszünk örökösei. A szelíd, engedelmes embereket az Úr igazságban vezeti, az alázatosokat megtanítja ösvényére. Ha engedelme–sen, az ő akarata szerint járunk, ha szorgalmasan és jókedvvel tanuljuk meg gondviselésének leckéit, akkor annak idején így szól majd hozzánk: Gyermekeim, jer haza mennyei otthonodba, melyet készítettem számodra. {4T 653.2}